

viste Børn en rimelig Støtte fra det offentliges Side, anbefaler jeg Lovforslaget videre Fremme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg skal først gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Th. Larsen), at naar han sagde, at jeg skulde have udtalt, at enhver Ændring i Lovforslaget fra det nu foreliggende vilde være en Hindring for Lovens Gennemførelse, er det sikkert en Misforstaaelse af mine Ord. Jeg har ikke kunnet finde de Ord, han siger til, men jeg ved jo, hvad min Mening var, og det var, at det vilde volde Vanskeligheder, hvis der kom ret mange Ændringer i Lovforslaget, men jeg har ikke sagt, at enhver Ændring skulde være en Hindring. Idet jeg siger dette, vil jeg til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sige, at det Spørgsmaal, han fremdrog, at saaledes som Loven var affattet, vilde Kjøbenhavns Kommune blive ved at beholde Retten til at udskrive Børn i 13 Aars Alderen, medens det øvrige Land mistede den, er jeg først bleven opmærksom paa for ganske nylig, og i det Eksemplar af Lovforslaget, som jeg holder i min Haand, staar der derfor tilføjet som en Bemærkning, jeg vilde komme med under Forhandlingerne i Udvalget, om vi ikke skulde forsøge paa i § 34, hvor der staar: „Kjøbenhavns Kommune, for hvilken nuværende Lovs Bestemmelser ikke i øvrigt ere gældende“, at indskyde Ordene „med Undtagelse af § 1“ saaledes, at der kom til at staa, at § 1 kom til at gælde for Kjøbenhavn. Jeg haaber ikke, at det Punkt skulde volde overmaade store Vanskeligheder at faa ført igennem, og jeg haaber, at det ærede Medlem vil se, at det ikke fra min Side har været Hensigten at give Kjøbenhavn en Undtagelsesstilling i Forhold til det øvrige Land. Naar det ærede Medlem fremdeles sagde, at jeg skulde have brugt et saadant Udtryk som, at jeg var sikker paa, at Kommunalbestyrelserne ikke ville indstille nogen, som var Kaldsmyndighederne imod, maa jeg svare, at jeg staar her med Referatet i Haanden, og jeg kan ikke se, at jeg har sagt de Ord. Jeg maa aldeles bestemt benægte, at jeg er sikker paa det. Jeg vil nok antage, at de som Regel ville indstille saadanne, som man ikke kan indvende noget imod, men jeg er ikke sikker paa, at det ikke kunde falde dem ind at indstille nogle, hvor den kaldende Myndighed hellere vilde have andre. Hvad jeg derimod er sikker paa, er, at de

ikke ville indstille nogen, som Kaldsmyndighederne ville komme til at forkaste. Jeg skal med den højtærede Formands Samtykke oplæse nogle Linjer af, hvad jeg sagde. Mine Ord lød saaledes: „Naar vi have Bestemmelsen i § 17, og det er bestemt i § 16, at ingen kan blive indstillet til et Embede — thi det er dog Meningen med det — uden at fyldestgjøre Bestemmelsen i § 17, have vi tre, som alle sammen maa siges efter deres Kvalifikationer at være berettigede til at komme i Betragtning ved Embedets Besættelse, naar de da ikke have saadanne Mangler ved deres Lærerdugtighed, at de ikke kunne bruges, eller der er moralske Mangler ved dem —“. Det er paa denne Sammenhæng mellem Bestemmelserne i §§ 16 og 17, at jeg bygger det Haab, at vi ere ude over sligt, og naar man nu vedbliver at gøre Indvendinger og vil have bestemtere Erklæringer, kan jeg ikke se, hvad det er for Tilfælde, der skulle foreligge, hvor vi ikke have fyldestgjørende Bestemmelser. Ærede Medlemmer maa anføre, hvad det er for Tilfælde, der skulde kunne indtræde, hvor den kaldende Myndighed skal kassere Indstillingerne. Det er blevet forsøgt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen). Han opstillede forskellige Tilfælde: at Kommunalbestyrelsen kunde indstille en, som Provsten ikke syntes om, fordi han og Provsten hørte til forskellige religiøse Partier, eller at der indstilledes nogle, som de kaldende Myndigheder ikke syntes om, fordi de hørte til et andet politisk Parti osv. Vil man anføre de Eksempler for mig, skal mit Svar være tydeligt og klart, nemlig det, at den kaldende Myndighed aldrig vil have Ret til at kassere en Indstilling af de Grunde, og hvis den gjorde det, maatte Ministeriet med Loven for Øje bestemt erklære, at en saadan Kassation af Indstillingen er ugyldig. Min Mening er, som jeg udtalte lige over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), at jeg gaar til dette uden nogen som helst Bagtanke, og som Ordene lyde, siger jeg, at naar der bliver indstillet tre, som efter § 17 ere berettigede til at indstilles, har man kun Lov til at kassere Indstillingen, naar ingen mellem dem kan være skikket eller værdig til Embedet. Jeg kan ikke se, hvorledes det Tilfælde kan indtræde. Jeg har sagt, at jeg kunde tænke mig det Tilfælde, at man vilde omgaa Indstillingsretten og gjøre den til en Kaldsret ved at indstille en, som kunde siges at være kvalificeret, og to, som enten